

České růže.

Rudolf Hanf.

ZPĚV. *Cituplně.*

1. Sva-tá tou-ha srd-ce chvá - tí,
 2. Na bla-ten-ské chu-dé plá - ni,
 3. Če-ská rů - že, kvě-te dra - hý,

PIANO. *p* *rit.* *f* *p*

1. du - še zpí - vá roz-chvě - lá.
 2. od Šu - ma - vy pí - sně jdou.
 3. blatských hrud jež vzpo-mí - ná,

Ru-dou rů - ži chci ti dá - ti,
 Pě - sti - tel se k rů - ži sklá - ní,
 na-plň vů - ní srd - ce Pra - hy,

f *p*

1. a - bys na mne vzpomně - la!
 2. by ji vde-chl du - ší svou.
 3. na - plň strá - ně Pe - tří - na.

Ty bla-ten-ský sni - vý kra - ji
 Vše-chen pů-vab nej-skvě - lej - ší
 Ten květ nad nímž pě - jí ptá - ci

f *p*

1. krá - sou jak jsi ši - rý svět, rů - že čes - ká,
 2. k slun - ci zve - dá kvě - tu svém rů - že čes - ká,
 3. pa - tří Če - chům je - di - ně, on byl stvo - řen

1. mi - lý rá - ji, k vla - sti slá - vě pni svůj květ!
 2. nej - krás - něj - ší, již tu ro - dí slav - ná zem!
 3. čes - kou pra - cí, lás - kou k rod - né ot - či - ně!